

stillet ved 2den Behandling. Realiteten af, hvad jeg har ønsket, er kun, at man vil fastholde det, som laa i det første Regjeringsforslag, og som var godkjendt af Folkethinget. Det er altsaa ikke nye Ønsker, jeg er fremkommen med, mit Ønske har kun været det, at Landstinget ikke vil forringe Lovforslaget ved at vedtage under sine Hovedændringsforslag Forandringer i det, som haade Regjeringen og Folkethinget vare enige om. Jeg tror, at derved kommer mit Ønske dog til at staa noget anderledes, end man maatte antage, efter hvad det ærede 1ste kongevalgte Medlem har angivet. Dersom det ærede Thing vedtager de Ændringer, der foreligge, ville de eneste reelle Forandringer af nogen Betydning — Formen er jo ganske vist helt igjennem forandret — som vilde være foretagne i det fra Folkethinget overfendte, være, at Tillæget gives op til 4,400 Kr. istedetfor kun til 2,500 Kr., og at Tillæget beregnes med 15 pCt. af de første 1,600 Kr. istedetfor med 12 pCt. af de første 1,200 Kr. og 6 pCt. af de næste 800 Kr. Endvidere vil den Indskrænkning i det fra Folkethinget overfendte Forslag, at nyanfattede Embedsmænd intet Tillæg faae, og at Embeds- og Bestillingsmænd, som ere under 25 Aars Alderen, heller ikke skulle have Noget, ved Vedtagelsen af Ændringsforslagene bortfalde. Endnu en Afvigelse fra det af Folkethinget Vedtagne vil der findes, uden at den dog har stor Betydning, nemlig i Beregningen af Dyrtidstillæget eller Lønningsforbedringen for de Embeds- og Bestillingsmænd, som helt eller delvis ere lønne med Sportler og Naturalydelse, som Bolig, Jord o. s. v. Der vil her være en Forskjel fra det af Folkethinget Vedtagne og ogsaa af Regjeringens Forslaaede, men den er af en temmelig ringe Betydning, og jeg vil sige, at denne Afvigelse fra det af Folkethinget Vedtagne ganske vist ikke vil berede Forslaget nogen Vanstuelighed i det andet Thing, da det snarere maa betegnes som en Tilbagegang fra Regjeringsforslaget end som en Fremgang. Jeg tillader mig altsaa at anbefale til det høie Thing samtlige de til § 2 stillede Ændringsforslag, og jeg vilde ret ønske, at dermed dette Lovforslag maatte kunne blive til Lov uden at undergaa flere Forandringer.

Fallesen: Maa jeg talke det ærede Thing, fordi det har tilladt dette Ændringsforslag at komme frem, skjøndt det er stillet saa sent. Jeg maa dog som ci-dovant Journalist bemærke, at jeg har begaaet den Feil at lade Bureauet skrive Ændringsforslaget; jeg har ikke selv skrevet det. Efter at dette Forslag om at sætte Telegrafbude ind har faaet Anbefaling fra alle Sider og, som jeg antager, ogsaa enstemmig vil gaa

igjennem, har jeg tænkt mig Muligheden af, at man kunde sætte nogle Folk ind, som ere stillede paa samme Maade. De ere nemlig lønne af samlede Summer, men tillige lønne efter en bestemt Lønningsstaka, der ikke kan forandres, om de endogstaa ere nok saa bygtige, saalænge de blive i denne Stilling. Det gjælder navnlig det kongelige Theaters Korpersonale, der er lønnet i 5 Lønningsklasser for Herrerne og 5 for Damernes Vedkommende. Herrerne begynde med 450 Kr. og ende med 750 Kr., Koristerne begynde med 350 Kr. og ende med 600 Kr. I disse Lønningsklasser avancere de op alene efter Anciennitet og ikke efter Dygtighed; og det forekommer mig saaledes, at med disse Lønningsklasser forholder det sig fuldstændig paa samme Maade som med Postbude, Telegrafbude og andre lignende Personer. Det Samme gjælder Balletdansere, hvis Lønning gaar fra 300 Kr. til 1,200 Kr., og Balletdanserinder, hvis Lønning gaar fra 300 Kr. og stige til 900 Kr. Endelig er der nogle saa Sekonddansere, hvis Løn gaar fra 1,000 Kr. til 1,400 Kr., og endelig en enlig Sekonddanserinde, hvis Lønning er 1,000 Kr. Ingen faar højere Lønning end efter sin Anciennitet, forsaavidt Vedkommende da ikke udmærker sig paa en saadan Maade, at han gaar over i en anden Stilling og bliver Solodanser eller Solodanserinde, kongelig Sanger osv.; men saalænge de faagjældende ere i den samme Stilling, lønnes de efter bestemte Lønningsstakker. At disse Lønningsstakker udredes af samlede Summer og ikke ere specielt optagne paa Finantsloven, synes mig ikke at burde komme disse Folk til Skade. Paa den anden Side er jeg fuldstændig enig i, at det, saaledes som denne Sag har udviklet sig, er rigtig ikke at gjøre nogen Forandring i, hvad der blev vedtaget ifjor, undertagen med Hensyn til hvad der er ligefrem nødvendigt. Men da jeg har den Overbevisning, at Folkethinget, som blandt mange andre gode Egenskaber har ogsaa den, at det altid er meget elskværdigt mod de Lavestillede i Samfundet, de, hvis Indtægter ere smaa, gjerne vil bevilge den aldeles ubetydelige Sum, her er Tale om, skulde det smerte mig meget, om det høie Landsting ikke vilde følge det Exempel, som jeg haaber — det er rigtignok antcipando — men som jeg er vis paa, at Folkethinget vil give. Skulde Folkethinget mod min Formodning have Noget imod Bestemmelsen, er Ulykken ikke større, end at den saa bliver udstemt, og at Forslaget da vender tilbage hertil, og saa behøve vi ikke at sætte dette Punkt ind paany. Jeg beder altsaa for disse Folk, der ere meget slet lønne, utilladelig slet, og som det smerte mig, at det kongelige Theater ikke har Midler til at lønne højere, at de maa faae deres lille Brøddel af de 500,000 Kr. Derved gjøres